

full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

Ricardo Blázquez, nou president de la Conferència Episcopal Espanyola

L'arquebisbe de Valladolid, Mons. Ricardo Blázquez Pérez, ha estat elegit president de la Conferència Episcopal Espanyola per al trienni 2014-2017. El nomenament tingué lloc en el marc de la CIII Assemblea Plenària que celebrada a Madrid de l'11 al 14 de març. Mons. Blázquez substitueix en el càrrec a l'arquebisbe de Madrid, cardenal Antonio Mª Rouco Varela, que ha estat al capdavant de l'episcopat espanyol durant dotze anys (1999-2005 i 2008-2014).

Ricardo Blázquez va néixer en Villanueva del Campillo (Àvila) el 13 d'abril de 1942. Va ser ordenat sacerdot el 18 de febrer de 1967. És doctor en

teologia per la Pontifícia Universitat Gregoriana de Roma (1972). L'any 1974 va començar la docència a la Universitat Pontifícia de Salamanca, on va ser, fins a 1988, professor de la Facultat de Teologia i degà d'aquesta mateixa facultat entre 1978 i 1981. El papa Joan Pau II el va nomenar en 1988 bisbe auxiliar del llavors arquebisbe de Sant Jaume de Galícia, Mons. Rouco Varela. En 1992 va ser promogut a bisbe de Palència i el 8 de setembre de 1995 fou nomenat bisbe de Bilbao. Entre 2005 i 2008 ja fou president de la Conferència Episcopal. En l'actualitat, i des del 13 de març de 2010, és arquebisbe de Valladolid.

Diumenge IV de Quaresma | Cicle A

Lectura del primer llibre de Samuel (16,1,6-7.10-13a)

En aquells dies, el Senyor digué a Samuel: «Omple d'oli el corn i vés-te'n. T'envio a casa de Jesè, el betlemita: entre els seus fills veig el qui jo vull per rei.» Quan arribà, va veure Eliab i pensà: «Segur que el Senyor ja té davant el seu elegit.» Però el Senyor digué a Samuel: «No et fixis en el seu aspecte ni en l'alçada de la seva talla. L'he descartat. Allò que l'home veu no és allò que val; l'home veu només l'aspecte exterior, però Déu veu el fons del cor.» Jesè va fer passar davant de Samuel els set primers dels seus fills, però Samuel li digué: «D'aquests set, el Senyor no n'escull cap.» I Samuel afegí: «No queda cap més fill?» Jesè respongué: «Encara queda el més petit: és a pasturar el ramat.» Samuel li digué: «Aneu a buscar-lo. No ens posarem a taula que no sigui aquí.» Jesè el féu anar a buscar. Tenia el cabell roig i els ulls bonics; tot ell feia goig de veure. El Senyor digué a Samuel: «Ungeix-lo, que és ell.» Samuel va prendre el corn d'oli, el va ungir enmig dels seus germans, i des d'aquell dia l'Esperit del Senyor s'apoderà de David.

Salm responsorial (22)

El Senyor és el meu pastor, no em manca res.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (5,8-14)

Germans, en altre temps vosaltres éreu foscors, però ara que esteu en el Senyor sou llum. Viviu com els qui

són de la llum. Els fruits que neixen de la llum són tota mena de bondat, de justícia i de veritat. Mireu bé quines coses són les que agraden al Senyor, i no us feu solidaris de les obres infructuoses que ells cometen en la fosca; més aviat, denuncieu-les, perquè el que fan en secret ens avergonyiria fins de dir-ho. Però tot allò que la llum ha denunciat queda clarament visible, ja que les coses són clares i visibles quan són llum. Per això diuen: «Desvetlla't, tu que dorms, ressuscita d'entre els morts i el Crist t'il·luminarà.»

Lectura de l'evangelí segons sant Joan (9,1-41)

En aquell temps, Jesús veié tot passant un cec de naixement. Els deixebles li preguntaren: «Rabí, ¿qui va pecar, que naixés cec aquest home, ell o els seus pares?» Jesús contestà: «Això no ha estat perquè hagi pecat, ni ell ni els seus pares; és perquè en ell es revelin les obres de Déu. Mentre és de dia, jo he de treballar fent les obres del qui m'ha enviat. La nit s'acosta, quan ningú no pot treballar. Mentre sóc en el món sóc la llum del món.» Dit això escopí a terra, va fer amb la saliva una mica de fang, l'estengué sobre els ulls del cec i li digué: Vés a rentar-te a la piscina de Siloè.» Aquest nom significa «Enviat». Ell hi anà, s'hi rentà i tornà veient-hi...

2

full

Fang, piscina i llum | Mn. Marc Majà i Guiu

L'evangelí d'avui ens presenta tres esglaons que condueixen vers la claror de la fe: el fang, la piscina i la llum. Diu el cec: «El Senyor m'ha posat fang sobre els ulls. He anat a Siloè, m'he rentat, i ara hi veig i crec en Déu.»

El fang. Sorpren que el Senyor se serveixi d'una cosa tan simple, fins i tot tan bruta, com el fang per a dur a terme el miracle. Què devia pensar el cec de naixement quan notava el fang sobre els ulls?

La piscina. En la guarició no es solament Jesús el qui treballa, sinó que demana la col·laboració de l'interessat: «vés a rentar-te a la piscina de Siloè». Segurament hi havia molts llocs a Israel que eren ben idonis per a anar-se a rentar. Jesús li demana, concretament, que vagi a Siloè.

La llum. Havent-se deixat posar fang i havent obeït Jesús anant a la piscina, el cec troba la llum.

En la vida del creient apareixen sovint aquests tres elements. El fang, ja que Déu se serveix de realitats ben senzilles (fins i tot, per a nosaltres, «massa» senzilles!) per a tocar-nos. La piscina, ja que Déu espera que ens fiem d'ell i fem cas del que ens demana. I la llum, ja que ell finalment es deixa trobar.

Podríem dir que tota pràctica cristiana té una part de fang (que costa, que veiem massa terrenal), una part de piscina (on cal obeir Déu) i una part de llum (on ell es deixa veure). Busquem-ho en aquest temps de Quaresma: en el sagrament del perdó, en la lectura orant de l'Escriptura, en l'amor al proïsme.

Quaresma, temps de misericòrdia | Romà Casanova, bisbe de Vic.....

El quart diumenge de Quaresma ens parla de la misericòrdia. El cec de naixement que recobra la vista amb la paraula de Jesús i l'aigua de la piscina de Siloè (cicle A). «Tant ha estimat Déu el món, que li va entregar el seu Fill únic», diu Jesús (cicle B). El pare misericordiós que acull els seus fills, el petit, que abandonà la casa paterna i el gran, prop del pare físicament, però molt lluny del seu cor (cicle C). La misericòrdia divina brolla del seu cor ple d'amor envers els homes que hem caigut en el pecat, que ens pren la llibertat i la condició de fills. Però, al mateix temps, la misericòrdia divina es manifesta en la gràcia de la llum en el cor de l'home per a descobrir el pecat que en ell hi ha i, sobretot, aquesta misericòrdia que es vol vessar abundantment en el cor, com a llum, com a abraçada, com a alegria profunda de sentir-se estimat per damunt de tot.

La Quaresma és temps de misericòrdia. Déu vol donar-nos de manera nova i gratuïta la seva misericòrdia. Hi ha, però, una primera i clara condició per a poder rebre la misericòrdia: sentir-nos-en necessitats. I aquesta necessitat brolla del reconeixement del nostre pecat. La conversió que ens demana el Senyor sempre i en tot moment, però especialment en el temps de Quaresma, no és una mer canvi exterior, com una neteja superficial, com un canvi d'imatge, sinó un canvi del cor, un canvi que vol arribar a la nostra realitat més íntima, allà on hi ha el més gran i, al mateix temps, les intencions més amagades i inconfessables. Cal que

nosaltres reconeguem el nostre pecat per a poder rebre la misericòrdia guaridora i alliberadora.

El camí de la Quaresma és penitencial, en el sentit del reconeixement del pecat i del penediment de tot cor d'haver ofès Déu. El camí de la Quaresma ens porta per mitjà de la pregària, la força dels cristians que no ens fa oblidar que som pobres necessitats de la gràcia de Déu; per mitjà del dejuni, que ens porta a viure amb més sobrietat per a compartir; i per mitjà de l'almoina, per a reconèixer la gratuïtat del dons que hem rebut de Déu i que també gratuïtament hem de compartir amb els més necessitats, a viure i a experimentar que som criatures de Déu necessitades sempre del seu amor misericordiós. Què seria de nosaltres sense la misericòrdia de Déu?

El sagrament de la reconciliació és essencial en el camí de la Quaresma. La gràcia del perdó de Déu ens arriba per mitjà d'aquest sagrament. Tots necessitem la gràcia del perdó de Déu, perquè tots som pecadors. La molt santa Quaresma no pot passar sense que tots ens acostem al sagrament de la penitència. És un dels deures dels pastors de les comunitats facilitar aquest sagrament amb la seva presència generosa al confessorari i, s'hi cal, amb la recerca de sacerdots que puguin escoltar els seus fidels en confessió. És deure de tots els cristians cercar la confessió humil, sincera i íntegra dels nostres pecats, perquè la gràcia del perdó sacramental arribi al nostre cor.

Agenda litúrgica de la setmana .....

30 ■ Diumenge IV de Quaresma / Cicle A. Sant Joan Clímac, monjo (ss. VI i VII).

Lectures: Samuel 16,1-6-7.10-13a / Salm 22 / Efesis 5,8-14 / Joan 9,1-41

Litúrgia de les hores: Setmana IV

31 ■ Dilluns. Sant Amadeu, laic (1435-1472). Sant Benjamí, màrtir (†424). Santa Balbina, verge (s. II).
Lectures: Isaïes 65,17-21 / Salm 29 / Joan 4,43-54

1 ■ Dimarts. Sant Venanci, bisbe (s.

VIII). Santa Teodora, màrtir (†304).

Lectures: Ezequiel 47,1-9.12 / Salm 45 / Joan 5,1-3a.5-16

2 ■ Dimecres. Sant Francesc de Pàola, ermità (1416-1507). Santa Elba, abadessa (†870).

Lectures: Isaïes 49,8-15 / Salm 144 / Joan 5,17-30

3 ■ Dijous. Sant Ricard, bisbe (1197-1252).

Lectures: Èxode 32,7-14 / Salm 105 / Joan 5,31-47

4 ■ Divendres. Sant Plató, abat

(†814).

Lectures: Saviesa 2,1a.12-22 / Salm 33 / Joan 7,1-2.10.25-30

5 ■ Dissabte. Sant Vicenç Ferrer, prevere (1350-1429).

Lectures: Jeremies 11,18-20 / Salm 7 / Joan 7,40-53

6 ■ Diumenge V de Quaresma / Cicle A. Sant Guillem, abat (†1202).

Lectures: Ezequiel 37,12-14 / Salm 129 / Romans 8,8-11 / Joan 11,1-45

Els nostres bisbes visiten el papa Francesc | Mn. Joan Casas .....

Per al bisbe i per a cada diòcesi la visita ad limina apostolorum (als peus dels apòstols) és una gràcia. S'ha de fer cada cinc anys. Es prega per la comunitat diocesana a els tombes de sant Pere i de sant Pau i es visita el Papa. Mesos abans, s'omplen els qüestionaris de rigor i són estudiats pels diferents departaments que ajuden el Pontífex en el seu servei pastoral universal.

Els bisbes catalans van ser cridats a ser a Roma del 2 al 8 de març, en el marc de la visita —durant dues setmanes— de tots els bisbes d'Espanya.

El Sant Pare, successor de Pere, és a qui Jesús donà les claus del Regne del cel. Sant Pere donà testimoni morint crucificat de cap per avall. Era l'any 64, en la primera persecució de Neró. Fins al 313 tots els papes que el succeïren donaren la sang per Crist. Dels 266 papes, 52 són canonitzats. Amb Joan XXIII i Joan Pau II seran 54.

En el papa Francesc els bisbes han pogut:

- Pouar del torrent d'aigua fresca que naixia del cor de Crist en la llançada del soldat (Jm 19,34).
- Aprofitar-se d'una experiència apostòlica de vint segles.
- Aprofundir la comunió que demanà Jesús el vespre del Dijous Sant: «Que tots siguin u» (Jn 17,21).
- Ser confirmats en la veritat, que és el carisma de Pere en l'Església.
- Poder pregar junts per a poder acomplir la seva missió diocesana i universal.

Sis dies intensos

El dilluns dia 3 de març el Papa rebia la totalitat de la CEE (Conferència Episcopal Espanyola). A porta tançada. «Rezad por mí», els va dir al final.

El Dimecres de Cendra tinguérem invitacions per a assistir a la statio de Santa Sabina. Els papes tenen la costum immemorial de començar-hi la Quaresma a Roma. Venint de Sant Anselm, s'anaven cantant les lletanies dels sants. En l'homilia el Papa presentà aquest temps fort de la litúrgia, exhortant a seguir les grans obres de la conversió que proposa l'evangeli del dia. Ser fidels a la pregària, «que és la força dels cristians»; i al dejuni, que s'ha de traduir «en un compromís de vida sòbria»; i a la almoïna, «per no deixar-se dominar per les coses i poder-les compartir».

El divendres dia 7 rebia els bisbes de les deu diòcesis de Catalunya. Estigueren amb ell més d'hora i mitja. Insistí en els punts que ja se li coneixen: ser evangelitzadors, joiosos de la Bona Nova: «cuidad mucho a vuestros fieles». Acabant amb la petició d'oracions. «Santo Padre —li digué el bisbe de Vic—, le traigo la expresión de comunión y simpatía y apoyo de toda la

diòcesis de Vic. Le invito a venir a Manresa.» «Nunca he estado», responia somrient.

Vam poder saludar un papa Francesc molt proper, senzill i acollidor. El seu somriure és agradable i —llàstima que no disposéssim de temps— et sents disposat a obrir-li el cor amb tota confiança. Et mira als ulls i et sents estimat. Et dóna la mà i et porta cap a Déu. És realment una persona extraordinària. Penso que foren uns instants que no oblidaré mai més.

La visita ad limina és un pelegrinatge

Aquest es va concretant en les celebracions solemnes i orants. Al davant del sepulcre de sant Pere, sota la mirada de l'imponent Crist Pantocràtor de Sant Pau Extramurs. A Santa Maria la Major. A Sant Joan del Laterà. A Sant Sebastià a les catecumbes. Aquesta fou molt especial, perquè és la titular del senyor cardenal de Barcelona, Mons. Lluís Martínez Sistach. També anaren a pregar a la basílica tiberina de Sant Bartomeu. És plena de relíquies de màrtirs dels segles XX i XXI. Fou voluntat del beat Joan Pau II, que la confià al nou moviment

de Sant Egidi. M'impressionà l'altar dedicat als màrtirs d'Àfrica. A sobre l'altar hi ha una Bíblia ruandesa d'Evariste Kagorora, assassinat el dia 11 d'abril de 1994. Donant-la a una germana seva, digué: «És la cosa més preciosa que tinc. És la meua vida.» I al costat hi havia la carta del prior dels set trapencs, Cristian de Chergué, assassinats a Algèria el 21 de maig de 1996, en la qual perdona per endavant el qui vindria a matar-lo. El testimoni dels màrtirs és sempre molt impactant.

La visita als dicasteris

L'última cosa, i no és la més fàcil, és la visita als diferents dicasteris i congregacions que ajuden el Papa en el ministeri ordinari.

Anaren a la Secretaria d'Estat, a la Congregació de la Fe, a la de la Propagació de la Fe (missions), a la de Ritus i Sagraments, a la de Religiosos, a la dels Laics, al Secretariat de la Nova Evangelització, a la del Clergat i a la de la Cultura.

L'objectiu és explicar què es fa en cada diòcesi sobre cada un d'aquests punts, i escoltar el que es recomana. Roma, «la ciutat eterna», com s'ha dit, és un lloc on és té la visió global dels problemes i tendències, i es poden donar les millors orientacions.

I, com a conclusió, penso que, en conjunt, aquesta visita al Sant Pare ha assolit els seus objectius. Ha enfortit els llaços de comunió, se n'ha tret una confirmació en la fe pròpia del ministeri petrí, com deia Benet XVI, i omplí de joia el cor de tots els participants. Que fem cas del consell del papa Francesc, penjat en un gran cartell a les façanes de les esglésies de Roma: «No us deixeu robar l'esperança!»

Paraules del papa Francesc a la Conferència Episcopal Espanyola

«Ara que esteu patint la dura experiència de la indiferència de molts batejats i heu de fer front a una cultura mundana, que arracona Déu a la vida privada i l'exclou de l'àmbit públic, convé no oblidar la vostra història. D'ella aprenem que la gràcia divina mai no s'extingeix i que l'Esperit Sant continua obrant en la realitat actual amb generositat. Fiem-nos sempre d'ell i de tot el que sembla en els cors dels qui estan encomanats a les nostres cures pastorals (cf. exhort. ap. Evangelii gaudium, 68).

»Als bisbes se'ls confia la tasca de fer germinar aquestes llavors amb l'anunci valent i veraç de l'evangeli, de cuidar amb atenció el seu creixement amb l'exemple, l'educació i la proximitat, d'harmonitzar-les

en el conjunt de la "vinya del Senyor", de la qual ningú no pot quedar exclòs. Per això, estimats germans, no estalvieu esforços per obrir nous camins a l'evangeli, que arribin al cor de tots, perquè descobreixin el que ja nia en el seu interior: Crist com a amic i germà.

»No serà difícil trobar aquests camins si anem rere les petjades del Senyor, que "no ha vingut a ser servit, sinó a servir" (Mc 10,45); que va saber respectar amb humilitat els temps de Déu i, amb paciència, el procés de maduració de cada persona, sense por a fer el primer pas per anar al seu encontre. Ell ens ensenya a escoltar tothom de cor a cor, amb tendresa i misericòrdia, i a buscar el que veritablement uneix i serveix a la mútua edificació.

»En aquesta recerca, és important que el bisbe no se senti sol, ni cregui estar sol; que sigui conscient que també el ramat que li ha estat encomanat té olfacte per a les coses de Déu. Especialment els seus col·laboradors més directes, els sacerdots, pel seu estret contacte amb els fidels, amb les seves necessitats i ocupacions quotidianes. També les persones consagrades, per la seva rica experiència espiritual i el seu lliurament missioner i apostòlic en nombrosos camps. I els laics, que des de les més variades condicions de vida i respectives competències porten endavant el testimoni i la missió de l'Església (cf. Conc. Eum Vat II, const. Lumen gentium, 33).

»Així mateix, el moment actual, en què les mediacions de la fe són cada vegada més escasses i no falten dificultats per a la seva transmissió, exigeix posar les vostres Esglésies en un veritable estat de missió permanent, per tal de trucar a qui s'ha allunyat i enfortir la fe, especialment dels infants. Per això, no deixeu de prestar una atenció particular al procés d'iniciació a la vida cristiana. La fe no és una mera herència cultural, sinó un regal, un do que neix de la trobada personal amb Jesús i de l'acceptació lliure i joiosa de la nova vida que ens ofereix. Això requereix un anunci incessant i una animació constant, perquè el creient sigui coherent amb la condició de fill de Déu que ha rebut en el baptisme.

»Finalment, voldria subratllar que l'amor i el servei als pobres és signe del Regne de Déu que Jesús va venir a portar (cf. exhort. ap. Evangelii gaudium, 48). Sé bé que, en aquests últims anys, precisament la vostra Càritas —i també altres obres benèfiques de l'Església— han merescut gran reconeixement, de creients i no creients. M'alegra molt, i demano al Senyor que això sigui motiu d'acostament a la font de la caritat, a Crist, que «va passar fent el bé i guarint tots els oprimits» (Ac 10,38), i també a la seva Església, que és mare i mai no pot oblidar els seus fills més desfavorits» (fragments del discurs).

Crònica breu de la visita pastoral a l'arxiprestat de Vic (IX) | Mn. Joan Casas.....

Pel gener, visitades les parròquies, el senyor bisbe tingué uns dies intensos, anant a comunitats, col·legis i hospitals. Per força ho haig de dir taquigràficament.

Clubs Escó i Montagut. El dia 10, rebut pel Dr. Antoni Pujals, vicari de l'Opus Dei per a Catalunya, i per Mn. Xavier Pont, que resideix a Vic, anà a saludar el Club l'Escó, especialment format per noies i senyores de l'Obra. Ja el 13 de desembre havia saludat el Club Montagut, per a joves i senyors.

Dominiques de l'Anunciata. El dissabte dia 11, al matí visità la casa mare de les Dominiques de l'Anunciata. Comunitat del col·legi i infermeria. Hi ha religioses velletes amb molt bon humor.

Hospital General. A la tarda anà a l'Hospital General. Hi celebrà missa. Estigué amb els encarregats de l'assistència religiosa. Són el superior dels claretians, el P. Armengol, Mn. Pere Soler i el diaca, Mn. Joan Tió, de Folgueroles. Fou rebut pel president del Consorci Hospitalari de Vic, Sr. Jaume Portús, i un director, Dr. Francesc Sala. L'acompanyaren a visitar la primera planta, recentment renovada, de ginecologia i maternitat. També anà a les habitacions i distribuï comunions.

Col·legi del P. Coll. El dilluns dia 20 dedicà matí i tarda al Col·legi del P. Coll. Estigué amb grups d'ESO i primària, com també amb el claustre de professors.

Hospital de la Santa Creu. El rebé Mn. Joan Mir, que ho havia organitzat de meravella. Malalts, sagraments i una adoració al Santíssim en una sala gran plena de malalts, familiars i personal.

Vedrunes. Dia 23, casa mare de les Carmelites de la Caritat - Vedruna. Comunitat de l'escola i de les germanes grans. Resaren i soparen junts. Molt bon ambient. Santa Joaquina de Vedruna volia que les seves monges estiguessin sempre contentes estimant i servint. El dia 29, col·legi Vedruna. Alumnes grans i petits a la tarda. Grups d'ESO i batxillerat. El dia 31, comunitats del Mas Escorial, casa pairal de santa Joaquina. Es guarda la relíquia del seu cos a la sala principal del mas, ara capella. Bonica, senzilla i acollidora. Ajuda a recollir-s'hi silenciosament. S'hi celebrà l'eucaristia per a la comunitat de la casa que porta un parvulari i per a la comunitat internacional que viu a l'antic noviciat. El dia 5 de febrer visità la Llar Juvenil - Comunitat Vedruna i grup de joves; una vintena de nois amb dificultats que la Generalitat els ha confiat.

Germanes del Sagrat Cor. El dia 24 visità, amb

calma, la casa natalícia de Sant Miquel dels Sants. La porten les germanes del Sagrat Cor. La residència acull noies estudiants i treballadores.

Catedral. Les germanes argentines de la Virgen de Matará fan un bon apostolat. Tenen un grupet de catequesi. Hi havia els pares. Més aviat mares, com sol passar. Però van a més.

Sant Antoni Maria Claret. El dia 26, diumenge III de durant l'any. La visita pastoral fou al temple-sepulcre de sant Antoni Maria Claret. La missa de les 11 és la internacional. S'hi combina català, castellà i anglès. Amb participació d'uropeus, asiàtics, africans i llatinoamericans: catalans, indis, nigerians, camerunesos, guineans, peruans, mexicans, equatorians (nombrosos, tenen un altar a la seva «Virgen del Cisne»). I és que la comunitat claretiana del Cor Immaculat de Maria també és internacional. Concelebraren amb el senyor bisbe els PP. Armengol, superior; P. Carlos Sánchez Miranda, del Perú, i el P. Helin Jhon, de l'Índia, anglòfon. Cants, lectures i pregàries variades. Amb molta preparació i participació. «Vivim una meravella del Senyor que ens reuneix de "tota tribu, llengua i nació", al voltant de l'altar situat sobre el sepulcre de sant Antoni M. Claret, l'apòstol més carismàtic i universal de la nostra diòcesi. Perquè nosaltres els cristians, d'onsevulla que siguem, "sine dominica non possumus" (sense la missa del diumenge no podem viure), com digueren els 49 màrtirs de Bitínia, prop de Cartago, per haver assistit a una missa clandestina», de l'homilia del bisbe Romà. Es visqué amb joia fresca i fe entusiasta. Al final, després de l'adoració del Santíssim, els agraïments. Salutacions personals, de banc en banc, fins al capdavall del temple. Fotos. Moltes. Individuals, amb família, amb grup. Ara és fàcil. Suposo que puc imaginar la Pentecosta amb fotos. Fins aquest dia no hi havia caigut. Aquesta deu ser l'obra més genial de Jesús de Natzaret: l'Església que ens agermana a tots.

Col·legi de Sant Miquel. Dia 28, acompanyat pel director, Ignasi Robiró. Al matí, la secundària, i a la tarda, la primària.

Germanes Josefines. El mateix dia visità, a les hores del migdia, el complex de les germanes Josefines de la Caritat. Reunió general a la sala gran. Missa a l'església. Compartí menjador i visità tres seccions: hospital, residència de gent gran i infermeria de les germanes. Ho agraïren.

VII Jornada de Mestres i Professors de religió de les diòcesis amb seu a Catalunya | M. Carme Pinilla

El dissabte dia 5 d'abril es portarà a terme a Vic la vuitena Jornada de mestres i professors de religió de tots els bisbats amb seu a Catalunya. Enguany és el nostre bisbat qui acull la trobada.

És una jornada organitzada pel SIERC (Secretariat Interdiocesà de l'Ensenyament de la Religió a Catalunya) i la Fundació Escola Cristiana de Catalunya. L'organització compta també amb la col·laboració de diferents editorials, que exposen les seves novetats relacionades amb la docència de la religió en l'àmbit escolar, així com amb diferents entitats que d'una manera o altra ajuden a fer possible una millor jornada. Cal destacar la presència d'autoritats, tant del món civil com eclesial: la consellera d'Ensenyament, Irene Rigau, l'alcalde de Vic, Vila d'Abadal, l'arquebisbe de Tarragona i president del SIERC, Jaume Pujol, el bisbe de Vic, Romà Casanova, i el director general d'Afers Religiosos, Enric Vendrell, entre altres personalitats.

Vol ser una trobada formativa, festiva i convivencial, que es configura a l'entorn del lema «Aprendre, ensenyar», i és amb la finalitat de respondre a aquest esperit que s'han organitzat les següents activitats: un acte inaugural en què hi haurà diferents parlaments i una ponència a càrrec d'Armand Puig, degà de la Facultat de Teologia de Catalunya, que exposarà el tema «Com parlar de Jesucrist a partir del currículum». Després d'un esmorzar per a tots els assistents, s'oferiran vint-i-dos tallers de contingut didàctic, teològic, artístic i altres, pensats per a enriquir la formació dels docents que hi participin. S'oferirà també un dinar, un concert de música sacra i es clourà la jornada amb una celebració eucarística.

La primera part del programa es durà a terme al Centre d'Arts Escèniques L'Atlàntida, i la resta d'activitats, incloent-hi l'eucaristia, es faran al Seminari.

Esperem que un gran nombre de mestres i professors de religió s'hi inscrivin i així gaudeixin d'una bona diada.

Tallers

Aquests són els tallers que s'oferiran: la catedral de Vic; L'Albergueria: diàleg, patrimoni, art contemporani; Catalunya Sacra, una mirada sacra a Catalunya; significat i origen dels elements sagrats; llegim els símbols en l'art medieval; pedagogia dels valors humans a la classe de religió; la cultura catalana com a recurs significatiu per a l'ensenyament de la religió a primària; secularització i noves formes de religiositat; experiències d'aprenentatge (ApS) al bisbat d'Urgell; seguint les petjades de Jesús; classe de religió i web 2.0; la intel·ligència espiritual en el aula de religió; introducció a l'aprenentatge cooperatiu a la classe de religió; contes d'arreu del món amb missatge evangèlic; explica'm una paràbola; religió en acció... amb el Gènesi; una adaptació del currículum de religió; recursos per a ensenyar història d'Israel i de l'Església; la cantimplora d'en Marcel Gràcies «Catorze Gràcies i estones...»; presentar la fe als joves amb el documental «Jo crec»; la Bíblia en persona; i una vida de cinema per a la classe de religió.

Programa de la jornada

09:15h	Acolliment i recollida de la documentació
09:45h	Pregària inicial i parlaments
10:30h	Ponència a càrrec de Mn. Armand Puig. «Com parlar de Jesucrist a partir del currículum?»
11:15h	Esmorzar i desplaçament als llocs dels tallers
12:00h	Tallers
13:20 – 13:30h	Descans i visita a les editorials
14:00h	Dinar
15:45h	Acte cultural
16:30h	Eucaristia
17:30h	Comiat

Vivint la Quaresma | José Gomez, arquebisbe de Los Angeles.....

El temps se'n va ràpid! Espero que estiguen fent bons progressos en els propòsits que es van fixar aquesta Quaresma. La Quaresma no significa arranjaments temporals o en negació de si mateixos a curt termini. Nosaltres no deixem de menjar postres solament per poder perdre una mica de pes.

Totes les petites negacions i sacrificis que fem són per ajudar-nos a créixer i per enfortir-nos en la nostra vida espiritual. Necessitem mirar les nostres disciplines de Quaresma d'oració, dejuni i donar almoïna, com una forma d'entrenament del cos, la ment i l'esperit. Aquestes obres tenen la intenció d'ajudar-nos a formar bons hàbits. Ells han d'ajudar-nos a desenvolupar virtuts, pràctiques i accions que continuaran com a part de la nostra vida diària.

La pregunta és sempre Com podem seguir Jesús dos mil anys després que ell va caminar sobre aquesta terra? Algunes vegades podem mirar el món de Jesús i pensar que no és possible que els evangelis puguin relacionar-se amb la nostra realitat moderna. El món al qual ell va venir era radicalment diferent del món en què nosaltres vivim. Ni autopistes. Ni economia global i sistema financer. Ni electricitat ni aigua corrent. Ni tecnologies, propaganda o mitjans de comunicació.

I és veritat: el nostre món és molt diferent. Vivim en una societat complexa i tots portem vides complicades, amb moltes demandes i obligacions.

Encara som cridats a seguir a Jesús. Però com? La nostra fe no és un acord amb una sèrie de principis o d'idees teològiques. La nostra fe és fe en aquesta persona, Jesucrist. Nosaltres ens trobem amb aquesta persona —per a conèixer, estimar i confiar en ell— en la seva Església catòlica. I aquesta és la clau per a entendre com hem de seguir-lo.

Jesús va prometre que ell romandria amb nosaltres en la seva Església. No importa com de complex es torni el món i no importa quant pugui durar el món; la seva promesa és veritable. Això significa que mai no estem seguint Jesús sols. El seguim sempre en companyia d'uns altres, com els seus germans i germanes en la família de Déu, la seva Església. No importa on estiguem en la nostra jornada; tenim Jesús en les paraules de la Sagrada Escriptura i en els sagraments de la seva Església.

El nostre seguiment de Jesús ha d'estar arrelat sempre en la nostra reflexió pregant sobre les seves paraules i exemple a les pàgines dels Evangelis. Per a progressar realment en la nostra vida espiritual, necessitem nodrir-nos cada dia amb la Paraula de Déu. Penso que seria un bell hàbit pregar i llegir cada dia un passatge dels Evangelis.

Quan entrem en aquest hàbit de lectura orant, descobrim que estem unint la nostra vida a la vida de Jesús. La nostra jornada es converteix en una part de la seva jornada. Ell està caminant amb nosaltres i nosaltres estem seguint les seves petjades.

Ràdio Maria .....

Ràdio María neix com a ràdio parroquial en 1982, a la parròquia d'Arcellasco d'Erba, diòcesi de Milà. La finalitat inicial de la ràdio és mantenir els parroquians informats sobre la vida de la parròquia i ajudar-los en l'oració, especialment amb la transmissió de la santa missa i del rosari.

El gener de 1987, es forma l'Associació Ràdio Maria, composta per laics i sacerdots, amb la finalitat que la ràdio sigui independent de la parròquia i que es comprometi en una obra d'evangelització a major escala. Ja en els anys noranta, aquesta singular experiència d'evangelització va despertar interès en altres parts del món: han sorgit altres emissores de Ràdio María en llengües comunes a Europa, Àfrica i Amèrica. L'objectiu és el de respondre a les peticions que procedeixen de tots els llocs del món, de manera que s'ha creat una xarxa radiofònica mundial catòlica. Freqüències: 106.3 - 106.4 - 97.9 - 101.6.

full diocesà | Solsona i Vic .....

DIRECTORS:

VIC: Xavier Bisbat
Santa Maria 1, 08500 VIC
Tel. / Fax 93 885 07 09
Correu electrònic:
mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
SOLSONA: Júlia Ayala
Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
Tel. 973 48 06 19
C/e: mitjans@bisbatsolsona.cat

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.

REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC

ADMINISTRACIÓ:

Rda. Camprodon 2, 08500 VIC
Tel. 93 886 15 55 / Fax 93 88919 09
IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60